

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Irlandia

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [en](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki

Art. 50 ust. 1 lit. a) - nazwy i dane kontaktowe sądów oznaczonych jako właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym (art. 6 ust. 4)

Dokumenty urzędowe nie są znane w prawie irlandzkim, dlatego też przepis ten nie ma zastosowania w Irlandii.

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [en](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki

W Irlandii

Minister ds. Sprawiedliwości i Równości (Minister for Justice and Equality)

Bishop's Square

Redmond's Hill

Dublin 2

Irlandia

EAPDIA@justice.ie

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

W Irlandii ma zastosowanie art. 14 ust. 5 lit. a), a zatem wszystkie banki działające w Irlandii mają obowiązek ujawnienia, na wniosek organu ds. informacji, czy dłużnik posiada w nich rachunek.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

W Irlandii

W przypadku gdy sądem właściwym do wydania nakazu zabezpieczenia jest sąd rejonowy (*District Court*), środek zaskarżenia wnosi się do sędziego sądu okręgowego (*Circuit Court*), w którego okręgu wydano nakaz zabezpieczenia.

W przypadku gdy sądem właściwym do wydania nakazu zabezpieczenia jest sąd okręgowy, środek zaskarżenia wnosi się do Wysokiego Trybunału (High Court).

W przypadku gdy sądem właściwym do wydania nakazu zabezpieczenia jest Wysoki Trybunał, środek zaskarżenia wnosi się do sądu apelacyjnego (Court of Appeal) (należy jednak zauważyć, że zgodnie z przepisami konstytucji Irlandii, instancją odwoławczą dla orzeczeń Wysokiego Trybunału jest Sąd Najwyższy (Supreme Court) w przypadku stwierdzenia, że zachodzą szczególnie okoliczności zezwalające na wniesienie środka zaskarżenia bezpośrednio do tego sądu. Warunkiem wstępnym do uznania Sądu Najwyższego za właściwy w tej sprawie jest fakt, że dane orzeczenie dotyczy kwestii mającej znaczenie dla ogółu społeczeństwa lub wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.).

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [en](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki

W Irlandii

Minister ds. Sprawiedliwości i Równości (Minister for Justice and Equality)

Bishop's Square

Redmond's Hill

Dublin 2

Irlandia

EAPDCA@justice.ie

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [en](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki

W Irlandii

Minister ds. Sprawiedliwości i Równości (Minister for Justice and Equality)

Bishop's Square

Redmond's Hill

Dublin 2

Irlandia

EAPDCA@justice.ie

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone na mocy prawa irlandzkiego, zależy od okoliczności danego przypadku. W odniesieniu do wspólnych rachunków, ogólna zasada jest taka, że nakaz typu *Mareva* wydany jedynie wobec pozwanego nie powinien powstrzymywać posiadacza rachunku wspólnego od podejmowania pieniędzy z rachunku bankowego, chyba że jest to wyraźnie określone w tym nakazie. W stosunku do rachunków powierniczych, jeżeli osoba trzecia przechowuje aktywa w imieniu pozwanego na rachunku powierniczym, aktywa te mogą zostać objęte nakazem typu *Mareva* skierowanym przeciwko pozwanemu, ponieważ strona pozwana jest właścicielem tych aktywów na zasadzie słuszności (*equity*) lub ich rzeczywistym beneficjentem.

Właścicielowi rachunku wspólnego lub powierniczego, którego rachunek podlega takiemu nakazowi, przysługuje prawo do wniesienia wniosku do właściwego sądu w celu zmiany warunków nakazu.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Jeżeli prowadzone są równoważne postępowania krajowe, sąd w poszczególnych przypadkach określa kwotę udostępnianą dłużnikowi, mając na uwadze okoliczności, w których znajduje się dana strona. Odpowiedni wniosek wnosi dłużnik. Nie ma przepisów dotyczących kwoty, którą można udostępnić dłużnikowi.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Banki nie pobierają opłat za wykonywanie nakazów sądowych, gdy toczą się równoważne postępowania krajowe. W przypadku gdy informacje o rachunku muszą zostać odszukane, nie istnieje żadna zasada, która uniemożliwiłaby bankom pobieranie opłat za przekazywanie takich informacji. Co do zasady do zapłaty kosztów poniesionych przez bank będzie zobowiązany wierzyciel, chociaż istnieje możliwość, iż koszty zostaną ostatecznie zasądzone do zapłaty przez dłużnika.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Nie przewiduje się pobierania opłaty administracyjnej przez organy ds. informacji i właściwe organy. Jednakże doręczenie dokumentów do rąk własnych będzie wiązało się z opłatą w wysokości od 100 EUR do 200 EUR, w zależności od stopnia trudności doręczenia.

Uwaga: W tym przypadku doręczenie dokumentów do rąk własnych będzie przeprowadzane przez spółkę sektora prywatnego i w związku z tym skala opłat nie jest znana.

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Biorąc pod uwagę fakt, że wierzyciel nie uzyskuje udziału własnościowego w odniesieniu do danego składnika aktywów, w świetle irlandzkiego prawa nie klasyfikuje się podobnych procedur (na przykład nakazu *Mareva*).

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

W Irlandii

W zakresie, w jakim dotyczy to art. 33 ust. 1, sądem właściwym do rozpoznania środka zaskarżenia jest sąd, który wydał nakaz zabezpieczenia.

W zależności od okoliczności może to być sąd rejonowy (sąd okręgowy lub Wysoki Trybunał*).

W zakresie, w jakim dotyczy to art. 34 ust. 1 i art. 34 ust. 2, sądem właściwym do rozpoznania środka zaskarżenia jest:

sąd, który wydał nakaz zabezpieczenia, jeżeli europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym został wydany przez sąd krajowy;

Wysoki Trybunał*, jeżeli europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym został wydany w innym państwie członkowskim.

*Wysoki Trybunał (High Court)

Four Courts,

Dublin 7.

HighCourtCentralOffice@courts.ie

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wносить odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

W Irlandii środek zaskarżenia od orzeczenia wydanego na podstawie art. 33, 34 lub 35 można wnieść w następujący sposób:

jeżeli orzeczenie zostało wydane przez sąd rejonowy – do sędziego sądu okręgowego (*Judge of the Circuit Court*), w którego okręgu wydano nakaz, w terminie czternastu dni od dnia, w którym wydano to orzeczenie (jedynie na podstawie art. 35 ust. 1 i art. 35 ust. 3);

<http://www.courts.ie/rules.nsf/0/e7bc3303e9b0464a80256d2b0046a095?OpenDocument>

jeżeli orzeczenie zostało wydane przez sąd okręgowy – do Wysokiego Trybunału w terminie dziesięciu dni od dnia, w którym wyrok lub nakaz, od których wnosi się środek zaskarżenia zostały ogłoszone na posiedzeniu jawnym (jedynie na podstawie art. 35 ust. 1 i art. 35 ust. 3);

<http://www.courts.ie/rules.nsf/d7ed4ce54d2bd0c680256e5400502ec7/d5629e64d4c7cae680256d2b0046b3ae?OpenDocument>

jeżeli orzeczenie zostało wydane przez Wysoki Trybunał – do Sądu Apelacyjnego w terminie 28 dni od dnia ogłoszenia (*perfection*) nakazu. (Należy jednak zauważyć, że zgodnie z przepisami konstytucji Irlandii, instancją odwoławczą dla orzeczeń wydawanych przez Wysoki Trybunał jest Sąd Najwyższy w przypadku stwierdzenia, że zachodzą szczególne okoliczności zezwalające na wniesienie środka zaskarżenia bezpośrednio do tego sądu. Warunkiem wstępnym do uznania Sądu Najwyższego za właściwy w tej sprawie jest fakt, że dane orzeczenie dotyczy kwestii mającej znaczenie dla ogółu społeczeństwa lub wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości).

<http://www.courts.ie/rules.nsf/8652fb610b0b37a980256db700399507/6805f0acd71dd40f80256f900064bdeb?OpenDocument>

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

W zależności od okoliczności danej sprawy opłaty sądowe w postępowaniu o uzyskanie nakazu zabezpieczenia lub wniesienia środka zaskarżenia od nakazu mogą wynosić w przybliżeniu od 80 do 200 EUR. Istotne informacje na ten temat można znaleźć na stronach:

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/491/> (SI 491/2014)

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/492/> (SI 492/2014)

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/22/> (SI 22/2014).

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Brak (Irlandia akceptuje tylko język irlandzki i angielski).

Ostatnia aktualizacja: 28/06/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.